

adhuc non præscripsit: secus aut in priori casu, qñ nomine proprio fecit, vel erat in possess. mala fide, licet noie dignitatis, vel officii. Ex his soluitur illa questio, quā ponit hic Inno. videlicet, si existens in possessione iuris, tamē superioritate carens aliquem excōicauit, episcō. vero proprius, qui iuris proprietatem habet, et excōicauit, cuius sniam confirmabit superior? Quidam dicunt, q̄ potius debet attendere veritatem, q̄ possessionem, alii cōtra. Inno. vero se remittit ad no. in c. in literis, de rest. spo. Sed tu collige veram solutionem ex supradictis.

S V M M A R I V M.

- 1 Spoliatus habet remedium recuperanda aduersus illum, qui scienter recipit rem a spoliatore, etiam si scientia postea interuenierit. 13. Et etiam si per mille manus iterit. 3. 15. Et hoc seruatur in utroque foro 3. scilicet si ignoranter successit in uitium, quia tunc tenetur condictione c. reintegranda. 12. potest tamen si uult esse spoliatus agere contra spoliatorem, et non cōtra detinentem rem, et una actio non tollitur per aliam. 21.
- 2 Probatio domini difficilis est, tamen quibus modis probetur, unde remissive hic.
- 4 Ius canonicum seruatur ubique in his, quæ concernunt animam.
- 5 Possessorium recuperanda datur etiam contra singularem successorem, sed secus interdictum, unde ui. 8.
- 6 Possessione perita, non perditur dominium, nec e contra, item posita possessione non ponitur dominium, nec e contra.
- 7 Furum committit, qui reperit rem alienam, et eam non restituit.
- 9 Rescriptum impetratum contra uolentem possessorem, extenditur contra successorem in uitium illius rei uolenter possessore.
- 10 Spoliatus agit contra spoliatorem, etiam non possidentem, uel etiam quod dolo non deseruit possidere, quia semel fuit in culpa spoliando. 12.
- 11 Condicio ex lege an sit actio, uel officium iudicis?
- 14 Possidens aliquam rem uitiosam, an presumatur scire, uel ignorare uitium illius rei?
- 16 Spoliatus habet remedium possessionem contra spoliantem, sed non contra tertium, qui scienter rem illam accepit a secundo spoliatore.
- 17 Possessor male fidei spoliatus, habet remedium istius decretalis.
- 18 Possessor bona fidei quo remedio tenetur restituere rem, quam bona fide habet priori possessori.
- 19 Nominare auctorem suum in iudicio non potest male fidei possessor.
- 20 Dives abundans, si non subuenit pauperi indigenti, peccat.
- 21 Spoliatus potest agere tam contra spoliantem, quam contra tertium possidentem, nec electione sibi præiudicat.

C A P. XVIII.

- S**APE. Spoliatus restitutionē petit ab illo, qui sciēter rem a spoliatore recepit, h. d. fm Io. And. vel ad idē summa sic. Recipiens scienter rem inuasiā a spoliatore, tenetur eam spoliato restituere, licet non probet dominium. Primo ponit factum corrigendum. Secundo corrigit, ibi. Vnde. Casus lit. In iure ciuili cauetur, q̄ beneficiū restitutionis contra spoliatorem tantum datur, unde contingit aliquando, q̄ spoliator transfert in alium rem illam, quā alia spoliatio, & sic spoliatus non potest petere restitutionem cōtra possessorem, qui nō spoliauit, unde oportet ipsum intentare contra possessorem iudicium proprietatis, sed propter difficultatem probationum amisso cōmodo possessionis, spoliatus amittit proprietatem. Propter quod statuit concilium, ut non obstante iuris ciuili rigore, si aliquis de cetero scienter rem talē receperit, cum spoliatori succedat in uitium, contra huiusmodi possessorem succurratur spoliato per beneficium restitutionis, quia non multum interest quo ad periculum animæ iniuste detinere, aut inuadere alienum. B. ¶ No. 1. q̄ effectus domini est ipsa possessio, & eius commodum, unde amittens possessionem, uideatur in effectū amisisse dominium, & hæc est mens huius litteræ ibi, amittit effectum, &c. Quasi dicat, q̄ cum non succurreretur spoliato contra successorem uitiosum, probata possessione & deiectione, propter difficultatem probandi dominium perdebatur spoliatus dominium in effectū, p̄dita possessione. Et ex hoc & ex tex. 2. not. q̄ difficile est probare dominium, & de modis probandi uide quod no. in l. cum res. C. de prob. ubi per glo. & Cy. & per Bart. in l. rem, quæ nobis, ff. de acqui. pos. in Spec. in ti. de act. & pet. 4. S. sequitur. ver. si aut. ¶ No. hic arg. q̄ in concernentibus periculum anime dispositio iuris canonici præfertur dispositioni legali. Pro hoc uide gl. in regula, possessor, lib. 6. facit Auth. ut clerici apud proprios episcō. per quod putat hic d. Ant. quod etiam inter laicos huius c. dispositio seruanda est, quod satis placet. Videtur enim hic Papa uoluisse

providere ultra dispositionem iuris ciuili ratione peccati. Fundat enim se super peccato, ergo constitutio seruanda est in foro ciuili etiam inter laicos, ut no. in dicta regula, possessor. ¶ No. hic casum, in quo ius agendi personale, in rem tamē scriptum, sequitur successorem singularem. Et hoc fit ratione peccati, quo se inuoluit recipiendo rem uitiosam sciēter, ut subueniat oppresso & spoliato, & in hoc conditio huius c. excedit interdictū, unde ui. Illud n. non cōpetit cōtra successorem singularem, sed uniuersalem, ut legitur & no. in c. significauerunt, de test. ¶ No. q̄ licet quis perdat poss. nō tamē p hoc perdit dominium, sed in effectu illud perdit, qñ non ualet probare ipsum dominium. Idem e contra, perdit dominium, non per hoc perdit poss. ut l. si quis vi. S. differentia, ff. de acqui. pos. Sunt enim iura separata, unde vno perduto nō perditur aliud, nec vno positio ponitur aliud, ut in l. naturaliter. S. nihil cōf. ff. de acqui. pos. ¶ Vltimo no. cōtra detinentes alienum sine inuasiōe. Tenentur. n. quo ad Deum paulominus, q̄ si inuassent hinc est, q̄ reperiens rem alterius, non restituens tenetur furti, sicut si ab alio subtraxisset. l. falsus. S. qui alienum, ff. de furtis. 14. q. 5. c. si quid inuenisti, & no. in c. quia frustra, de vsu. Op. cōtra tex. in prin. in eo, q̄ dicit spoliato nō subueniri per restitutionis beneficium contra successore uitiosum. Videtur. n. q̄ talis habet duo remedia possessoria, pōt. n. agere iudicis officio, arg. in c. quia C. de iud. & c. bona, de app. Secundo potest agere condictione c. reintegranda. 3. q. 1. cōtra quēlibet possessore, et non uitiosum, ut ibi. Pōt. et addi tertium remediū, scilicet actio de dolo, quæ datur solū cōtra doli facientē, sicut fecit iste, qui dolo & sciēter inuasiā recepit a spoliatore, ut non possit ab alio rem suā cōsequi, ar. in l. i. ff. de dolo. Hæc cōtraria sentit glo. 1. quæ facit mentionē et de actione, qd̄ me. c. sed satis imper tinenter quo ad materiā nrām. ¶ Sed pro sol. glo. ista rñdet fatēdo contraria ad text. q̄ nō subueniebatur spoliato, s. per interdictū, unde vi, quia et fm canones nō competit, nisi cōtra spoliantē, aut spoliari mandantē, vel spoliationem ratā habentē. sed per prædicta remedia bene subueniebatur, & hodie cōpetit aliud remediū, videlicet conditio huius c. ut dī in gl. seq. Sed nunc opp. vī. n. per prædicta, q̄ huius cōstitutionis beneficium non fuit multum necessariū. Goff. volēs euitare cōtrarium, dicit hanc decre. inducere, q̄ actio in factū, q̄ datur loco cuiuslibet interdicti, vt in l. de interdict. S. vlt. extendatur ad hūc casum, quod olim non erat, & sic sentit, q̄ hodie in casu huius c. nō ager condictione ex hac decre. sed actione in factū, seu interdicto, vñ vi, qd̄ extēdit ad istū casum ex dispōne huius c. qd̄ etiam sentit gl. pe. in c. cū ad sedem, supra eo. Sed hic glo. 2. sentit contrarium, ut supra dixi. Nec hoc dictum Goff. vī verū, quia vitanda est iurium correctio, de ele. c. cū expediat, & l. vna. C. de inoffi. dona. nec placet hoc Pet. nec Io. And. Secundo dicit Goff. q̄ & si alia erant remedia, voluit tamē concilium addere condictionem ex hac decre. secundum eum, & dicit Host. q̄ hoc voluit facere ad declarandum, q̄ ciuile ius contrarium non obstaret, cui forte multi iudices ecclesiastici insisterent obseruādo illud ius ciuile. Simile qd̄ nō. de vsu. c. quāquā, lib. 6. in gl. nomine, & dicit Io. And. q̄ d ex tex. & glo. huius c. habent quatuor auxilia^d spoliati, interdictum, iudicis officium, conditio ex canone c. reintegranda, & conditio ex hac decre. & de his & aliis remittit p libellis ad Spec. eo. tit. S. 1. ver. prædicti. Sed certe hæc dicta mihi non placent, cū tex. hic præsupponat, q̄ nullum remedium possessorium erat prius proditū spoliato in casu huius c. Sed habebat contra successorem sing. probare dominium,

A D D I T I O N E S.

- a ZACH. ¶ Periculum anime. Adde Bal. in l. 2. C. quemadmodum test. aper. Paul. de Cast. consi. 98. & consi. 30. in fin. & consi. 288. & Alexan. consi. 186. vol. 2. & consi. 37. vol. 4.
- b Interdicti. Pondera, actio in factum oritur ex edicto prætoris, sed ista oritur ex l. e. Papæ, ergo non oritur actio in factum.
- c Vnde vi. Pondera, quia tex. hic in prin. dicit beneficium restitutionis, & loquitur de interdicto, unde vi. & in fi. dicit dari beneficium restitutionis, ergo intelligitur, unde vi. Item hoc probatur ibi, non obstante rigore iuris ciuili, ergo tollit ius ciuile. Item hoc probatur ibi, quasi succedit in uitium, ergo &c. And. Barb.
- d SEB. S. A. P. ¶ Auxilia. Vide Lanfr. de Oria. in repe. rub. de causa pos. & pro pri. col. 2. ver. pro introitu itaque materie. ubi dicit, q̄ spoliato competit quinque remedia, & ibi quando competat remedium huius c. in verbi. secunda conclusio.